

בש"פ 3369/22 - קוסאייחוסאם שאהין נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 3369/22**

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העוטר:

קוסאייחוסאם שאהין

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראייה חסiosa

תאריך הישיבה:

כ"ב בתמוז התשפ"ב (21.07.22)

בשם העוטר: עוזי לאה צמל

בשם המשיבה: עוזי עמרי כהן

החלטה

1. לפנוי עתירה שנייהLEGAL ראייה חסiosa המוגשת בעניינו של העוטר, לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. בעתירה זו, מבקש להסיר את החיסון מפעולות הדיבוב כפי שטען להן העוטר בבית המשפט קמא, ובכלל זה – זהות חוקרי השב"כ אשר הנחו את המדובבים; ההנחהות שהחוקרים מסרו לאחרונים; אופן פעולת המדובבים, וכן התשובות שהעבירו לגבי הדיבוב בעניינו של העוטר. באת כוח העוטר, הן בטיעוניה בכתב הן בטיעוניה בעל-פה, טענה כי במהלך חקירתו נעשו "תרגילי מדובבים" כלשונה, אשר לגבי תוצאותיהם קיימת מחולקת בין התביעה להגנה.

2. בא כוח המשיבה התנגד לקבלת העתירה, בציינו כי נקודת המוצא לדין היא החלטתו של בית משפט זה בש"פ 8858/21 פלוני י' מדינת ישראל (11.1.2022) (השופט ד' מנץ; להלן: העתירה הראשונה). שם נדון עניינו של

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

העוטר דיבן לגלוי ראייה חסוכה, ועתירתו נדחתה. הודגש, כי כל טענות העוטר נבחנו זה מכבר; כי השופט מינץ אפער אין במלוא החומר החסוי וקבע כי "כל פעולות החקירה תועדו מא' עד ת' בתיעוד אותנטי שגלו לא יוועל לעוטר" – ומכאן שאין מקום להגשת עתירה נוספת. בא כוח המשיבה הוסיף והדגיש כי החומר החסוי שהונח לפני בית משפט זה בעתירה הראשונה, זהה לחומר הקיים כו, בהצהיריו כי מאז ועד עתה "לא נוספת ولو אחת לחומר החסוי".

.3. **דין העתירה להידחות.**

בעתירה הראשונה בית משפט זה נדרש כאמור לטענותיו השונות של העוטר, ובכללן טענתו כי יש להורות על הסרת החיסין מחומר החקירה נוכח התרגילים שבוצעו בשלבי חקירתו, תרגילים אשר לשיטת העוטר נדרש לעמוד על טיבם (שם, פסקה 3).

בסוף יום, ולאחר שחברי השופט מינץ עיין בחומר החסוי ומצא כי אין בו כדי להוציאו לעוטר – דחה עתירתו.

נוכח טענת באת כוח העוטר כי העתירה הקודמת עסקה באופן כללי בחומר החסוי ולא באופן קונקרטי בעתירה דנא, עינתי אף אני בחומר החסוי. מסקנתו זהה למסקנתו של השופט מינץ בעתירה הראשונה – אין בחומר החסוי ראייה חיונית לניהול הגנת העוטר (בש"פ 3813/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.5.2018); בש"פ 1456/18 אבו סיאם נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.3.2018)).

אשר על כן, כאמור, העתירה נדחתה.

ניתנה היום, כ"הבתמזהתשפ"ב (24.7.2022).

שפט